

LENKIJOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRO E. SAPIEHOS TELEGRAMA
LIETUVOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRUI J. PURICKIUI,
INFORMUOJANTI APIE LENKIJOS SPRENDIMĄ PRIPAŽINTI LIETUVOS
VALDŽIĄ *DE FACTO*

Varšuva, 1920 m. liepos 4 d.

Pone Ministre,

Turiu garbės Jūsų Ekscelencijai pranešti, kad Lenkijos Vyriausybė priėmė sprendimą pripažinti Lietuvos Steigiamąją Asamblėją ir šios Asamblėjos paskirtąją Vyriausybę kaip *de facto* nepriklausomas institucijas. Kartu, trokšdama išreikšti šiltus jausmus, kuriuos lenkų tauta visuomet jautė lietuvių tautai ir kuriems bendra abiejų taip stipriai susijusių tautų praeitis leidžia tik dar labiau stiprėti ir tvirtėti, Lenkijos Vyriausybė praneša esanti pasirengusi užmegzti su Lietuva draugiškus santykius. Lenkijos Vyriausybė yra įsitikinusi, kad teisingumo ir lygiateisiškumo tarp abiejų tautų ir tautinių mažumų, esančių kitoje šalyje, atžvilgiu pripažinimas taps tvirčiausiu šios draugystės pagrindu. Naudodamasis proga, Pone Ministre, reiškiu Jums savo didelę pagarbą.

Užsienio reikalų ministras,

Pasirašo: SAPIEHA, 4020.

(Iš: Lietuva vokiečių okupacijoje Pirmojo pasaulinio karo metais, 1915 – 1918. Lietuvos nepriklausomos valstybės genezė. Dokumentų rinkinys/Lietuvos istorijos institutas; sudarė Edmundas Gimžauskas. Vilnius, 2006, p. 371)